

Şehirli Bakış

Konya Şehir Koleji Değerler Eğitimi Okul İçi Yayıncısı

MART 2017 / YIL:1 SAYI:5

02

AYIN KONUSU

- Çalışkanlık Kavramı

04

DENEME VE HİKAYELER

- Çalışma Sanatı
- Yola Çıkmadan Önce
- Zarif Bir Yazı Yazmak Düştü Bize...
- İlim Engel Tanımaz
- Fesevî'nin Gayretten Yoksun Kalma Endişesi

10

AYET VE HADİS

- Necm 39. Ayet
- İbn Mace, Ticarat 1

12

AYIN KİTAPLARI

- Bilim Tarihi Sohbetleri
- Marti Jonathan Livingston
- Yaratma Cesareti
- Her Şey Seninle Başlar

14

ŞİİRLER VE SÖZLER

- Azimden Sonra Tevekkül
- Gaflet
- Beyti

18

FİLMLER

- Kung Fu Panda
- Ekim Düşü
- Karpuz Kabuğundan Gemiler Yapmak
- Rüzgar Yükseliyor

20

ETKİNLİKLER

- Kompozisyon
- Yorumluyoruz
- Kelime Avı

MUTLULUĞUMUZUN GERÇEK KAYNAĞI: ÇALIŞMAK

İlmin kanadı irfan, insanın kanadı çalışmaktır.

Nasıl ki her insanın hayatı bir nefesle başlamışsa, her başarının hikâyesi de bir ilk adımla başlamıştır.

İnsanlar, zirvelere yükselmek için çalışmak denilen nimeti keşfettikten sonra, köklü ve görkemli medeniyetleri; unutulmaz ilim şehirlerini taşlarla değil, fikirlerle inşa etmişlerdir. Bundandır ki insanoğlunun hayatına yön veren nice büyük fikirler, beraberinde güzel bir dünya, yaşanılabilir bir hayat ve büyük mutluluklar meydana getirmiştir.

İlim sahipleri irfan, insanlar ise çalışmak kanatlarını açarak, tarih boyunca başarıdan başarıya, zaferden zafere koşmuşlardır. Birliktelik bayrağını, mutluluk sancağıyla insanların gönlünde dalgalandırmışlardır.

Bir ilk adımla başlamıştır, her şey...

Yesrip bir diriliş şehri olmuştur, kutlu bir ilk adımla. Orada inanç çalışmıştır. Buhara'da dünyaya şifa dağıtan İbn-i Sina, Semerkant'ta fezayı seyreden Uluğ Bey, Kurtuba'da dünyayı düşündüren İbn-i Rüşd, Bağdat'ta şiir işçisi Fuzuli, İstanbul'da şehirlerin ve gönüllerin fatihi, Fatih Sultan Mehmet Han... Daha nice ilim deryası, ilmin ve şehirlerin ilk adımlarını atmış, aynı zamanda kendi başarı hikâyelerinin de kahramanı olmuşlardır.

Çalışan beyinler ve kalpler, mutlu nesiller yetiştirmişlerdir. Herkesin malumudur ki zahmetsiz rahmet olmaz. Bundan ötürü bizler de elimizle birlikte gönüllerimizi de, tarihler yazacak nesiller yetiştirmek için taşın altına koyduk. Umulur ki rahmet ola.

DANYAL SÜZGÜN

Konya Şehir Koleji
Genel Müdürü

Bizim gerçek mutluluğumuz ve huzurumuz, güzel bir gelecek için; aydın, ahlaklı ve köklerine sıkı sıkıya bağlı insanlar yetiştirmek, bunun için de gece gündüz demeden, dur durak bilmeden çalışmaktır.

Şehir Koleji Ailesi olarak, hayallerimizi hedeflerimize dönüştürmenin yegâne yolunun çalışmak olduğunu kısacık bir zamanda gördük ve gösterdik. Bugün, çalışmamızın meyvesi olan başarıyı ve mutluluğu, öğrencilerimizle, halkımızla ve şehrimizle paylaşıyoruz.

Şehir Koleji'nin, tarihe başkentlik yapan; bağrından âlimler, bilginler, şairler çıkaran şehirler arasındaki unutulmaz yerini en kısa zamanda alacağına olan inancım tamdır.

Bu haklı gururu hep birlikte yaşayacağımız ve kendi başarı hikâyemizi anlatacağımız güzel günler çok yakındır. Çünkü ilk adımlarımızı çoktan attık ve çalışmaya devam ediyoruz.

Saygılarımla...

ÇALIŞKANLIK KAVRAMI

İslam şairi Mehmet Akif'in çok sevdiğim tarzı bu; şiirinin baş tarafına konuyla ilgili bir ayet yerleştirmesi ya da büyük Hadis âlimi Buhari'nin tarzı da buna yakın olarak fikhî görüşünü konu başlığı olarak bir hadisle zikretmesi. Bu sebeple konuya biz de bir ayeti kerime ile girelim istedik.

Çalışmak kelimesi için Türk Dil Kurumu'nun vermiş olduğu anlamlar şu şekilde:

1. Bir şeyi oluşturmak veya ortaya çıkarmak için emek harcamak.
2. Herhangi bir iş üzerinde olmak.
3. Makine veya aletler işe yarar durumda olmak veya işlemekte bulunmak.
4. Bir şeyi yapmak için gereken çarelere başvurmak, o şeyi gerçekleştirmek için kendini zorlamak, çaba harcamak.

İnsanın değerini anlatanlar, insanın yeryüzüne gönderilmezden evvel yeryüzünün geçirmiş olduğu evrelerden bahsettikten sonra "bu kadar emeğin hepsi yeryüzünün halifesi insan içindi" diye bitiriyorlar cümlelerini. Peki, bu emeğin karşılığı, "halife insana" düşen görev var mıdır? Elbette... En azından ondan beklenen kendisi için çekilen emeğin karşılığını vermektir. Dünyayı yaşanabilir bir hale getirmek için çalışmak, bunu yaparken de ahiretinin kurtulacağı için bilincinde olmak.

Dünyada her şey hareket halindedir. Bu hareketleri sayesinde canlılar rızıklarına ulaşıyor, emellerine kavuşuyorlar. Bitkiler kimi zaman zor kayaları narin kökleri ile delerek beslenmelerini sağlayabiliyor. Hayvanlarsa yaz kıış km.lerce uzaklıktaki yaşam koşullarına uygun yerlere göç etmek durumunda kalıyor. Yaşamlarını devam ettirmeleri için çok çalışmaları gerekiyor. Bir kilo bal için 40.000 arının 6 milyon çiçeği dolaşması gerekiyor. Acaba bir sureye neden Nahl (Bal arısı)ismi verildi araştırmak gerek... Bunun yanında Dünya'nın, Ay'ın, Güneş sisteminin ve dahi yeryüzündeki cansız varlıkların da hareket halinde olduklarını düşünürsek, yeryüzünün halifesi insana durmak yaraşır mı?

“İnsan için ancak çalıştığı vardır.”

(Necm,53/39)

İnsan, en azından rızığını temin için çalışmalıdır. İnsaniğin yol aydınlığı peygamberler, davetlerinin karşılığını insanlardan herhangi bir ücret olarak asla istememişlerdir. Onlar maişetlerini kendi el emekleri, göz nuru ve alın teriyle kazanmışlardır. Sözelimi kaynaklarımız Hz. Adem'in ziraatçı, değirmenci ve ekmekçi, Hz. Nuh'un gemici marangoz, Hz. Zekeriya'nın marangoz, Hz. Süleyman'ın zenbil-küfeci, Hz. Davud'un demirci, Hz. İbrahim'in elbiseci olduğu söylenir.

Peygamber Efendimiz (sav) ise gençliğine kadar çobanlık yapmış, gençliğinden itibaren Mekke dışına da ticaret için gidip gelerek geçimini sağlamıştır. Onların yolundan ayrılmayan Osmanlı sultanları da el emeğine önem vermişler. Örneğin; Osmanlı padişahlarından I. Mehmet yay kışı yapardı, II. Mehmet iyi bir bahçivandı, Yavuz ve Kanuni kuyumcu, III. Murat okçu idi. III. Ahmet ve II. Mahmut hattat idiler. I. Mahmut abonoz ağacından ve fildişinden kürdan yapardı.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَأَنْ لِّسَىٰ لِلْإِنْسَانِ لِرَبِّهِ مَا سَعَىٰ

Hatice Kübra KORKMAZ/ Görsel Sanatlar Öğretmeni

III. Osman marangoz, III. Selim tezyinatçı ve desenci idi. II. Abdülhamit de ince işlemecilik yapan bir marangozdu. Yaptığı eşyaları sattırıp ufak tefek ihtiyaçlarını giderdiği için kendisini yadırgayanlara I. Mahmut şöyle cevap veriyordu: "İnsanın alın teri dökerek kazandığının zevki başkadır. İçinde alın teri, göz nuru bulunan kazanç en helal kazançtır. Onun tadı, beti bereketi bir başkadır."

Sultan I. Mahmut sanki bizlere Peygamberimizin, "Hiç kimse kendi elinin emeği ile kazandığından daha hayırlı bir lokma asla yiyemez." Hadis-i şerifini kendine nasıl düstur ettiği anlatıyor.

Kültürümüzde çalışmak kelimesini say'ü gayret kelimesi karşılar. Allah için Say edilir, "Allah Sa'y'den geri komasın" denilir. Her âlim eserinin sonunu "Gayret bizden, Tevfik Allah'tan" diye bitirir.

Bu bağlamda bakıldığında Müslüman'ın hayatında çalışmanın yeri elbette çok daha farklıdır. Onun çalışmalarının hepsi, kendisini ayrıca cennete götürecek amelleridir. Bu yüzden her işine Besmeleyle başlar, hayatının her anında Rabbini anar, çalışmalarının asıl mükâfatını ebedi dünyada cennet olarak alacağını bilerek çalışır. Cemalullah'ı görebilmeyi kendine hedef edinmiştir. Bu yüzden "bir işi bitirdi mi hemen diğerine koyulur." (İnşirah,7). O yüzden hayatında tatil kelimesi yoktur. Bilir ki tatil, ataletten gelir. Bu gününü dünü ile kıyaslar "iki günü birbirine denk olan ziyandadır" hadisi muvazenesince yarının daha iyi olması için gayret eder.

Rabbim yolunda Sa'y-ü gayretten geri koymasın derken sözlerimi kutlu Nebi'nin şu duasıyla bitiriyorum: "Allahım! Tembellikten, korkaklıktan, ihtiyarlığın verdiği düşkünlük ve cimrilikten sana sığınırım".

Fahri EKİCİ
Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmeni

“Çalış genç adam çalış!
Namerde muhtaç olmak
ölmekten beterdir.”
Ali Fuat Başgil

İnsan, bir ameli yapmadan evvel nefsi ile mücadele halindeydi çoğu zaman. Eğer ki iradesi hâkim gelirse nefesine, o amelin hakkını verebilir. Beden de hareketle varlığını sıhhat kavuşturur. Bu yüzdendir ki beden, sürekli hareket halinde olarak sıhhati elde ettiği gibi iradenin de nefse galip gelmesine vesile olacaktır. Bu iki durum birbirini paralellik arz eder.

Çalışmak ve çalışkanlık... Her çalışan çalışkan değildir elbette. Çalışmak, üstün bir meziyettir. Bundandır ki sanat edası ile yerine getirilmelidir. Ne zaman bir sanat halini aldı işte o zaman kişi çalışkan olabilir. Günlük rutin çalışmalar yani rızık elde etme çabası mecburi bir durum arz eder. Bu nedenle çalışma şekli bahsi geçen rutin durumun ötesine geçmedikçe bunu çalışkanlık olarak nitelendiremeyiz.

Hak Teâlâ: "İnsan için ancak çalıştığı vardır" buyurur ayet-i kerimesinde. "İnsan için" vurgusu önemlidir. Çünkü yalnızca Müslüman için değil "insan için" vurgusu yapıyor. Allah, adaleti gereği bir şeyin karşılığını verirken Müslim-gayr-i Müslim ayrımı yapmaz. Yani kişi çalışmış ise ve karşılığını hak ediyorsa Allah bunu o kişiye vereceğinin garantisini vermektedir. Hal böyle iken yeterli çalışma anlayışını geliştirmeden sadece Müslüman olduğu için özel muamele beklemek, gerçekleşmesi imkânsız bir hayalden (ütopya) öteye gitmeyecektir. Allah, Müslüman-gayr-i Müslim ayrımı yapmadan çalışan herkesin hakkını muhakkak ki verir bu da imanın bir parçasıdır.

Bu durum bize öğretmelidir ki; Müslüman, Müslümanlığının ve sorumluluğunun farkında olup gücü yettiği oranda mücadelesini verdikten sonra takdirini Allah'tan beklemelidir. Mü'min olmanın kolay olmadığını bilen her Müslüman bunun idrakine vardığı oranda müminlik seviyesine ulaşacaktır. Seciyemiz ne kadar yüksek olursa hâkimiyet alanımız o derece geniş olacaktır. İşte çalışkanlığı şiar edinen kişi, seciyesini yükseltip yaptığı işin hakkını verir.

Yazımızın başında sözünü paylaştığımız Ali Fuat Başgil, bu konunun ehemmiyetini güçlü ve realist bir ifadeyle vurgulamıştır. Yaşadığımız dönem itibariyle, dünya Müslümanlarının ahvalini gördükçe bu sözü zihnimize bir çivi gibi çakmalı, çalışmalarımıza bu yönde önem göstermeli, yaptığımız iş ne olursa olsun bir mazlumu zulümden kurtarıyor edası ile yerine getirmemiz gerekmektedir. Yaşadığımız coğrafya o kadar önemli bir coğrafyadır ki, çalışmadan ve üretmeden barınabilmek mümkün değildir. Başta bize verilen canın sonra insanlarımızın sonra da coğrafyamızın hakkını çalışıp üreterek vermek zorundayız."

İman edenler ancak, Allah'a ve Peygamberine inanan, sonra şüpheye düşmeyen, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihat edenlerdir. İşte onlar doğru kimselerin ta kendileridir."² Hucûrat suresinde ve birçok surede vurgulandığı üzere Mü'minlere cihat farz kılınmıştır. Cihadi doğru anlarsak yazımızda bahsettiğimiz "çalışkan" olma halini idrak edebiliriz. Cihat kelimesi, Arapça "cehd" kökünden türemiştir. Bu da "yüksek gayret" manasına gelmektedir. Günümüzde yaygın olan ve daraltılmış anlamıyla yalnızca silahla mücadele değildir. Eğer böyle olsaydı Mü'min ömrü boyunca sürekli savaşarak dinini hâkim kılmaya çalışacaktı.

Hâlbuki peygamberi metot bu anlayışın uzağında olan ve ayyette geçtiği şekliyle cihat anlayışını barındıran bir metottur. Bu izahtan sonra ayeti şöyle okumamız gerekmektedir: "İman edenler ancak, Allah'a ve Peygamberine inanan, sonra şüpheye düşmeyen, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla "yüksek gayret" gösterenlerdir."

Mü'min değişime, gelişime ve yeni anlayışlara açık olan insandır. Kur'an'ı, kâinatı, hayatı yeni anlayışlar ve bakış açılarıyla okuyabildiği oranda anlamlandırır. "İkra" emrine muhatap olan biz Müslümanlar, bu idraki oluşturabilirsek hâkimiyet alanımızı genişletebiliriz. Bu da yüksek gayret ile mümkün olacaktır.

Allah bizleri, idraki geniş, gayreti yüksek olan salihlerle beraber eylesin...

Nurullah DİLEK

Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmeni
Değerler Eğitimi Zümre Başkanı

¹Necm, 39

²Hucûrat,15

YOLA ÇIKMADAN ÖNCE

“Sen de koş, sen de düş, sen de yaralan. Kalbimin duracağı bahtiyar güne kadar seninle beraber yaralanmaktan başka ne yapabilirim?” diye sorar Cemil Meriç Jurnal’de. Kalbimizin duracağı günü, bahtiyar sıfatı ile tanımlar ve beraber yaralanmanın cazibesine davetkâr bir soru yöneltir. Ne anlamalı, öncesine ve sonrasına bakmaksızın kendimize neler anlatmalı? Ellerini, ellerimizin arasına koyup beraber yaralanmaya ömür vereceğimiz kimimiz var? Bundan da önce; koşmasına, düşmesine ve yaralanmasına “hadi” diyebileceğimiz kimler var etrafımızda?

Eylem, ruhunda hep bir ıstırap taşır. Yani koşacaksak düşeceğiz. Düşeceksek yaralanacağız. Amenna... Asıl olan eyleme dâhil edeceğimiz yol arkadaşlarımıza, “Gel yanımda koş, ardım sıra düş ve yarani yarama ortak et.” diyebilmek ve hareketin ömürde tekabül ettiği ıstıraba rağmen o günü bahtiyar ilan edebilmek... En önemlisi de o zamana kadar yaralanmaya gönüllü olmak. Bu öyle bir gönüllü oluş ki ancak kalbin durması ile sona erebilir.

Belki her geçen gün eylem ruhunu içimizde büyütüyor ve harekete geçmeli diyoruz. “Bir şeyler yapmalı ama nasıl?” diye soruyoruz. Önce kendimize soruyoruz fakat sorularımız cevaplarımıza yetişmiyor. Sonra sağımıza solumuza bakıyoruz. Yoldaş arıyoruz kendimize. Sözü burasından yeşertip yoldaşlık teklif ediyoruz birbirimize. Peki ya sonra? Yol orada, tam olarak önümüze doğru uzanıyor. Sonu ve süreci görünmüyor; dik yokuşlu da olabilir, çakıllı da. Belki düzlüktür, belki kıvrımlı. Yoldaş; yola çıkmaya hevesli hemen omuz başımızda. İşte bundan da daha sonrası?

Gayret ve sebat. Yol uzanmakla meşhur, yoldaş harekete hazırlık ile meşgul. Yol nasıl aşılır, yoldaşla nasıl anlaşılır? Bunların sırrı ancak bu iki kelime ile çözülür ve onlar olmadan da bu yol aşılmaz dostum. “Omuz omuza verince yol mu dayanır?” demişler. Yolun yoldaşlıkla aşılabacağına dair ezgiler söylemişler. Ne güzel... Lakin şu gerçek sığmamış terennümlere, sen yahut yoldaşın yarısında yorulur ise şayet o yolun, sonu asla gelmez.

Uğrunda koşup, düşecek ve yaralanacak yol bulduysan kardeşim, evvela gayret ve sebatını perçinle. Sonra Cemil Meriç’ten yâdigar bu söz ile davet et yarenini. Çık yola.

Allah azmini tükenmeyen azığın eylesin.

Hümeyra ÖZDEMİR

Psikolojik Danışman / Rehber Öğretmen

ZARIF BİR YAZI YAZMAK DÜŞTÜ BİZE...

*Âvâzeyi bu âleme Dâvûd gibi sal,
Bâki kalan bu kubbede bir hoş sadâ imiş.*

Divan Edebiyatı’nın unutulmaz şairi Baki’nin yukarıdaki beytini sanırım çoğunuz duymuşsunuzdur.

Günlerce düşündüm bu beyti. Ne anlatmak istiyordu çağlar ötesinden Baki? Biriktirdim bütün kelimeleri içimde, anlamaya çalıştım. Sesimin dünyada yankılanması, baki kalan bu dünyada neye yarayacaktı.

Her zaman ki gibi yine hayal dünyasına daldım. Bu sözün hatırına; başarı, mutluluk, şan, şöret... Daha nice incileri hayal dünyasından çıkarmaya çalıştım.

Hangi birisinden başlayayım anlatmaya... Aslına bakarsanız günün her saatinde hayal kurabiliyorum. Kim bilir ne çok hayal birikmiştir heybemde?

Okulda, sokakta, evde; uyumadan önce, güzel bir müzik dinleyince, sevince; resim yaparken, kitap okurken, nefes

alırken... Hiç düşünmedim neyi en çok istediğimi. Belki de en güzel hayallerim, en büyük olanlarıydı benim için.

Yeri geldi, dünyadaki açlığı bitirecek kadar zengin oldum. Bazen, dünyaca ünlü bir şarkıcı, bazen de dünyanın en iyisi... Yetmedi, hayal kurdum. Yeri geldi, herkesin hayranlıkla baktığı resimler çizdim. Sonra bütün insanları şaşırtacak kadar zeki biri, dünyayı karış karış gezen bir seyyah, dünyaya başkaldıran bir komutan oldum. Saymakla bitmez, saymaya bir ömür yetmez hayallerimi.

Oysa hayallerimin hiç birine ayrıcalık tanımadım. Geç oldu ama anladım. Sadece hayal kurmakla bitmiyor hayat. Onları gerçekleştirmem için çalışmam gerekiyor. Hem de çok...

Karar verdim kendi kendime, eğer dünyada hoş bir sadâ bırakacaksam, hayallerim için kalbimi sıvadığım gibi, hayallerimi gerçekleştirmek için de kollarımı sıvayacağım. Bugünden başlayacağım yaşamak için çok çalışmaya.

İnsanlar, insanlara faydalı olmak için kalıcı eserler yaparken, ben de ölümsüz eserler yazacağım. Bu benim kararım. Ya senin kararın ne?

Hem üstadın dediği gibi: "*Devler gibi eserler bırakmak için, karıncalar gibi çalışmak gerekir.*"

Çalışacağım Üstat.

Sona yaklaşırken, Baki'yi hatırlayalım. Hayallerle değil gerçeklerle iz bırakırız anlayalım. İnsanlara yararlı olabilmek için, kendi hayatımızın yazarı olabilmek için gerçekten, can-ı gönülden çalışmaya başlamalıyız.

Unutmamak gerekir ki: "*İnsan için, kendi çalışmasından başka bir şey yoktur.*"

İnanıyorum. Hayallerimin peşinden gidecek kadar cesaretim ve onları gerçekleştirecek kadar sabrım var.

Güzel günler için...

Ebrar Sena ÇAKIR
10/B

HİKAYELER

İLİM ENGEL TANIMAZ

Hadis hafızı Bakıy b. Mahled h.201/m.816 da Endülüs'te doğmuş, yirmi yaşlarındayken Ahmed b. Hanbel'den ilim öğrenmek için yürüyerek Bağdat'a gelmiş, ilim tedrisatından sonra Endülüs'e dönmüş ve orada h.276/m.889'da vefat etmiştir.

Uleymî'nin "el-Menhecû'l-Ahmet fi terâcimi ashâbi imâm-i Ahmed" adlı eserinde Bakıy b. Mahled'in Bağdat'a geldiğinde ilim uğruna çekmiş olduğu sıkıntıları Bakıy b. Mahled'i kendi ağzından şöyle anlatmaktadır:

"Bağdat'a yaklaştığımda Ahmed. Hanbel'in maruz kaldığı "Mihne " haberini, halkla görüşmesinin ve kendisinden ilim almalarının yasaklandığını öğrendim. Çok çok üzüldüm. Eşyalarımı, kalmak için kiraladığım bir otel odasına koyduktan sonra hiçbir şeye bakmadan doğruca Cami'-i Kebîr'e gittim, (âlimlerin) halkla beraber oturup müzâkere ettikleri şeyi dinlemek istiyordum.

Seviyeli bir ilim halkasına geldim. Baktım ki orada birisi "ricâl" (hadis rivayet edenlerin olumlu/olumsuz eleştirisi) hakkında konuşuyor, kiminin zayıf, kiminin kavî olduğunu söylüyor. Orada bulunan birisine bunun kim olduğunu sordum. "Yahya b. Maîn"dir dedi. Yanında açılan bir aralık görüp hemen sokuldum ve ona dedim ki: "Uzak diyarlardan gelen bir yabancıyım. Bazı şeyler sormak istiyorum ama beni hafife almayacaksınız!" "Buyur!" dedi.

Görüştüğüm hadisçilerden bazılarının durumunu sordum. Bir kısmını tezkiye etti (güvenilir olduklarını) bir kısmının da hatalarının olduğunu söyledi. Son olarak Hişâm b. Ammar'ı sordum. Çünkü ondan çok hadis almıştım.

"Ebû Velîd Hişâm b. Ammar, namaz ehli birisidir. Dımaşklî (şimdiki Şam vilayeti) olup çok çok güvenilir bir zattır. Cübbesinin altında kibir bulunsa da kibri gerdanlık gibi boynuna taksa da bu iyiliklerinden ve üstünlüklerinden dolayı ona zarar vermez" dedi.

Halkada bulunanlar:
"Allah iyiliğini versin, yeter! O'na senden başkalarının da soracakları var!..." diye çıktılar.

Ben ayak üstü: "Ahmed b. Hanbel'in durumunu öğrenmek istiyorum" dedim. Yahya b. Maîn şaşırması gibi bana baktı ve "Bizim gibiler mi onun yerini alacak? O Müslümanların imami, en hayırlısı ve en fazîletlisidir!" dedi.

Sonra çıkıp Ahmed b. Hanbel'in evini sormaya başladım. Gösterdiler. Gidip kapısını vurdum. Kapıyı açıp dışarı çıktım ve karşısında tanımadığı birisini görünce "Ey Ebû Abdullah! Bir yabancıyım. Bu kapıdan benim ilk girişimdir. Hadis talebesiyim. Sünneti topluyorum ve yolculuğum yalnızca senin içindir." dedim.

"Dikkat çekmeden içeri gir!" dedi. Girdikten sonra:
"Nerelisin?" diye sordu.
"Uzak Mağribliyim" dedim.
"Afrikalı mı?" dedi.

"Daha uzak Endülüslü... Memleketimden Afrika'ya denizden geçiyorum" dedim. Bunun üzerine bana dedi ki:

"Memleketin gerçekten uzakmış. Bana senin gibilerin isteğini yerine getirmekten daha hoş bir şey olamaz. Ne yazık ki, sanırım senin de bildiğin bir sebepten dolayı şu anda" mihne/sıkıntı" yaşıyorum.

"Evet, size gelirken buraya yakın bir yerde öğrendim" dedim sonra ilave ettim:

"Ey Ebû Abdullah! Ben ilk defa geliyorum (buralara). Sonra ben buralarda tanınan birisi de değilim. Eğer izin verirsen her gün dilenci kılığında gelir ve kapıda dilencilerin söylediklerini söylerim. Sen de dışarı çıkıverirsin ve her gün sadece bir hadis rivayet etsen bile bana yeter."

Bunun üzerine bana:
"Evet. Ders halkalarında duyurmamak, hadis ehline bildirmemek şartıyla kabul!" dedi.

"Ben de şartınızı kabul ediyorum" dedim
Böylece elime bir değnek alıyor, başıma bir bez parçası sarıyor, kâğıdımı, divitimi de yenime sokarak kapısına gidip geliyordum.

"Yardım edin, Allah size merhamet etsin" diye bağıryordum.

Onu mihneye maruz bırakan kişi ölünceye kadar böylece devam ettim. Ondandan sonra idare Ehl-i sünnet mezhebinden birisinin eline geçti. Ahmed b. Hanbel de ortaya çıktı, ismi yüceldi, insanların gözünde büyüdü. Kervanlar ona çevrilir oldu. Böylece benim sabredişime hak verdi...

Halkasına geldiğimde bana yer açar ve beni kendine yaklaştırarak, hadis arkadaşlarına:

“İlim talibi ismi bu adama layıktır” dedi.

Sonra da kendisiyle yaşadığımız hikâyemizi onlara anlatırdı.

Hadisi bana “münavele” yoluyla öğretirdi; yani önce o bana okurdu, sonra da aynı şeyi ben ona okurdum.

Bir ara çaresiz bir hastalığa yakalandım. Meclisinde göremeyince beni sormuş, hasta olduğumu öğrenmiş. Bunun üzerine ikram olarak bir şeyler almış ve ziyaret için kalkıp bana gelmek üzere yola çıkmış. Ben kiraladığım oda da yatmakta idim. Gömleğim altımda, cübbem üzerimde idi. Kitaplarım ise başucumda duruyordu.

Baktım otel görevlilerinde bir hareketlilik var. Kulak verdim: “Evet, ta kendisi! Bakın! Evet, bakın, Müslümanların imamı geliyor!” diyorlardı. Otel sahibi bana hızlı hızlı:

“Ebu Abdurrahman!” dedi. “Bak Müslümanların imamı Abu Abdullah Ahmed b. Hanbel seni ziyarete geliyor!”

Girip yanı başıma oturdu. Oda onun arkadaşlarıyla dolmuş, oda hepsini almadığından bir kısmı da dışarıda salonda ayakta kalmıştı. Kalemli ellerinde bekliyorlardı. Bana şu sözlerden başkasını söylemedi:

“Ey Ebu Abdurrahman! Allah’ın sana vereceği mükâfata sevin. Hastaliksiz geçen sağlıklı günler ve sağlıksız hastalıklı günler yaşadın. Allah seni afiyete kavuştursun ve şifa dolu kudret eliyle sıvasın...”

Kalemlerin onun bu sözünü yazdığını görüyordum.

Sonra yanımdan ayrıldı. Otel görevlileri hemen gelip bana iltifatta bulunmaya başladılar. Din adına içten duygularla bana hizmet ediyorlardı. Birisi yatak getiriyor, bir diğeri yorgan ve nefis yiyecekler getiriyordu. Hastalığımda bana eğer aralarında olsaydım çocuk çocuğumdan daha güzel baktılar.

Bütün bunlar, Salih bir zatın beni ziyaret ettiği içindi...”

FESEVÎ'NİN GAYRETEN YOKSUN KALMA ENDİŞESİ

Ebu Yusuf Ya'kub İbnu Süfyân İbni Cevvân el-Fârisî (277 hicrî, 808-890 milâdî). İrân'ın Fesâ şehrinde doğduğu için Fesevî nisbetini almıştır. Hâfız, İmam, Hüccet, Muhaddis, Müerrih ve Rahhâl (seyyâh) vasıflarıyla muttasıftır. İlim talebi yolunda Şark ve Garb'a seyahatler yapmış, 30 yıl kadar gurbette kalmıştır. Bu uzun seyahatler kendisine çok sayıda âlimle karşılaşmış onlardan ilim alma imkânı tanımıştır.

Hadis ilminin ana direklerinden (erkân) biri sayılmış olan Fesevî, verâ ve takvasıyla da ün yapmıştır. Sünnete son derece bağlı kalmıştır.¹

Kendisinden yapılan rivâyetlerden, seyahatleri sırasından pek çok sıkıntılarla karşılaştığı anlaşılmaktadır. Bunlardan birinde, gündüzleri ders halkalarına giderek notlar aldığını, geçeleri de bunları temize çekip istinsah ettiğini belirtir. Nafaka yönünden sıkıntıya düştüğü bir kış gecesinde, mum ışığında istinsah yaparken gözüne su iner ve artık göremez olur. Hem maddî sıkıntı, hem gurbet firkati, hem de artık uğruna hayatını adadığı ilmi meşguliyetten ebediyen mahrum kalma düşüncesinin verdiği elem ve ızdırapla ağlar ağlar. Bu halde uyuyakalır. Rüyasında Rasulullah (S.A.V.)'ı görür. Kendisine “Ey Ya'kup niye ağladın, söyle bakalım!” der.

“Ey Allah’ın Rasulü, gözlerimi kaybettim, artık ilimle meşgul olamayacağım, bunun için ağladım” cevabını verir. “Bana yaklaş” diyen Rasulullah (S.A.V.), bir şeyler okuyarak Fesevî'nin gözlerini şefkat ve şifa dolu elleriyle sıvazlar.

Uyanınca gözlerine tekrar kavuştuğunu gören Fesevî, oturup yazma ve istinsah işlerine ara vermeden devam eder.²

¹ Abdulfettah Ebu Gudde “Safahat Min Sabri'l-Ulema”, ter. Faruk Beşer “İlim uğrunda Yaşanmış Gerçek Hayat Hikâyeleri”, Nun Yay. İst. 2010, s.39-43

¹ Hadis Tarihi, Abdulvahid Metin

² Kütüb-i Sitte Muhtasarı, Prof. Dr. İbrahim Canan, Akçağ Yayınları, C. 1. S. 258

وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ

İnsan için kendi çalışmasından başka bir şey yoktur.

Necm 39. Ayet

AYET-İ KERİME'NİN AÇIKLAMASI

Çalışkanlık bir Müslüman'da olması gereken en temel özelliklerin başında gelmektedir. Çünkü bizim dinimiz bizden bunu ister. Nitekim dünya tarihine baktığımızda da ancak çalışan toplumların başarılı olabildiğini ve daha ileri bir seviyeye ulaştıklarını görebiliriz. Bu yüzden yukarıdaki ayette de Rabbimiz bizden çalışmamızı istemektedir ve ancak çalışmamızın karşılığını alabileceğimizi vurgulamaktadır. Dünya hayatında iradi seçimle yaptığımız her iş mahşer günü karşımıza çıkacak, iyilik ve kötülükler görülecek ve bu konuda tamamen adil bir yargılama yapılacaktır. Sözü edilen yargılamanın sonunda herkese yaptıklarının yani çalıştığının karşılığı tastamam verilecektir. Yapılanların karşılığı verilirken kimsenin en küçük bir haksızlığa uğratılmayacağı kesin olmakla beraber, ilahi bir lütuf ve bağışlama hususu Yüce Allah'ın mutlak iradesine bağlıdır. Bu konuda Müslüman'a düşen ümitvâr olmaktır. Ancak buna güvenerek de gevşeklik göstermemelidir.

Kuran'a gereği gibi iman eden bir Müslüman, Rabbimizin ayetlerini uygulamayı kendine bir görev edinmiş olmalıdır. Bu dünyada da âhirette de bizim huzura kavuşmamızı isteyen Rabbimiz bu yüzden bizi Kur'an'da birçok ayette uyarmaktadır.

Biz Mü'minler olarak bu ayeti doğru anlayıp hayatımızda uygulamalıyız. Bunun içinde her ne iş yapıyorsak yapalım önce "Rabbimizin rızası var mı?" diye sorarak davranışlarımızı ona göre belirlemeliyiz.

Bu ayette de vurgulandığı üzere insan için ancak çalışmasının karşılığı vardır. Müslüman tembel olmaz, Müslüman gaflette de olmaz. Müslüman'ın boş işlere ayıracak vakti de olmaz. Bu yüzden hayatımızı Allah'ın istediği şekilde çalışarak değerlendireceğiz ve Allah'ın izniyle karşılığını da alacağız.

Rabbimiz bu ayetin aslında bize bir söz de vermiş oluyor. "İnsan için ancak çalıştığının karşılığı vardır" derken sanki "Ey kulum sen elinden geleni yap ben bunların hepsinin karşılığını sana fazlasıyla vereceğim" diyor. Bu da bizim için bir müjdedir.

Sonuç olarak Rabbimiz biz kulları için çizmiş olduğu çizgiden sapmamamız ve O'nun rızasını kazanarak dünya hayatını tamamlamamız gerekir. Bunun için de O'nun razı olacağı şekilde çalışmamız gerekmektedir. Şunu hiçbir zaman unutmamalıyız ki yapmış olduğumuz her bir iyiliğin de mükâfâtı vardır, yapmış olduğumuz her bir kötülüğün de cezası vardır.

❁ *Kişi kendi elinin emeğinden daha temiz bir kazanç elde etmemiştir.* ❁

İbn Mace, Ticarat 1

HADİS-İ ŞERİFİN AÇIKLAMASI

İslam nizamı dengeli bir nizamdır. İnsanı iki âlem için de hazırlamaktadır. Bunlardan biri ahiret hayatı, diğeri dünya hayatıdır. İlk olarak insanın kalbini doğrudan ebedi hayatın devam edeceği ahirete bağlayarak Allah'a kulluğa yönlendirirken, diğ taraftan bu dünya hayatının nimetlerinden de payını almasını engellemez. Hatta bunu teşvik eder.

Gerçekten de Allah-ü Teâla hayatın güzelliklerini, insanlar ondan faydalansın ve yeryüzünde çalışıp onu elde ederek hayatlarının gelişmesini sağlayıp, böylece insanoğlunun yeryüzündeki halifelik görevini yerine getirsın diye yaratmıştır. Ancak bu nimetleri elde etmek için çalışma emredilmiş ve asıl gaye olarak yine ahireti elde etmek gösterilmiştir. Yani hedef dünya için çalışmak değil dünyada da ahiret için çalışmak olmalıdır. Aklını kullanan bir insan için bu en geçerli gayedir. Bu ebedi rahatlığa kavuşma gayesidir. Bu gayeye ulaşmak için çalışmak farzdır.

Çalışmak ve emek sarf etmek, sadece kişisel yahut ailevi ihtiyaçları gidermeye yönelik bir gayret ve mesai değil aynı zamanda toplumsal üretimi ve refahı arttıran mühim bir unsurdur. İnsanlara fayda sağlayan herhangi bir işte çalışan bir kimse, aynı zamanda toplum için de çalışmaktadır.

İslam'da çalışmadan, dilenerek geçinmek yoktur. Çalışabilecek durumda olan kimsenin dilenmesi haramdır. En kötü şartlar altında dahi çalışmak, başkalarına yük olmaktan üstündür.

Bununla ilgili son olarak Peygamberimiz (S.A.V.) şöyle buyurdular: "Birinizin ipini alarak dağa gidip, sırtında odun getirerek satması, Allah'ın da bu suretle onun şerefini koruması, istediği verilse de verilmese de halktan dilenmesinden daha hayırlıdır." (Buhari 1471, Zekat 59)

BİLİM TARİHİ SOHBETLERİ / FUAT SEZGİN

SÖYLEŞİ: SEFER TURAN

Bilim Tarihi Sohbetleri kitabı Sefer Turan'ın Bilim Dünyasında önemli bir yere Sahip Olan 60 Yılda Fazla Çalışmasının Sonucu olarak 15 ciltten oluşan İslam Bilim Tarihi adlı muhteşem eserin yazarı Türk Bilim Adamı Fuat Sezgin Hoca ile yapmış olduğu söyleşiden oluşmaktadır.

İslam Bilim Tarihi Ansiklopedisi'ni yazarak tarihimize büyük bir katkı sağlayan Fuat Sezgin Hoca'nın verdiği bilgiler ile Amerika'yı Kristof Kolomb'dan önce Müslümanların keşfetmiş olduğunu öğreniyoruz. Yine aynı şekilde astronomi tarihinde gerçek anlamda ilk gözlem evini kuran kişinin Halife Me'mun olduğunu, dakikaları ölçen ilk saatin 12. yy da İslam Dünyası'nda yapıldığını ve daha birçok bilgiyi okudukça öğreniyoruz.

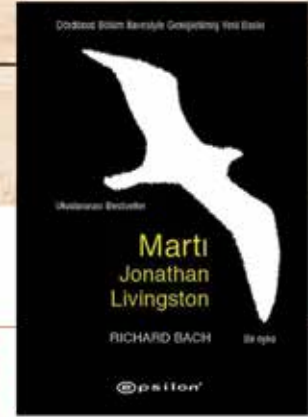
Fuat Sezgin Hoca'nın bu kadar geniş çaplı bir eser olan İslam Bilim Tarihi Ansiklopedisi'ni yazması hiç de kolay olmamıştır. Fuat Sezgin bu eser için bir ömür adamıştır. 60 kadar ülkeyi gezmiş yüzlerce kütüphanede yüzlerce cilt kitap ve yazma eser incelemiştir. Yakınları 27 dil bildiğini söyleseler de gerçek sayıyı kendisi dile getirmiyor. Bütün bu nitelikli çalışmaların eseri İslam Bilim Tarihi Ansiklopedisi olmuştur.

Bilim insanı olmanın gerçek bir züht ile mümkün olduğunu söyleyen Fuat Sezgin Hoca bilim için dünyanın nimetlerinden feragat edebilmek gerektiğini söylüyor. İkincisi ise "tatlı sabır" çünkü ilim sabır gerektirmektedir. Zamanın önemine de büyük bir vurgu yapan Fuat Sezgin Hoca ara sıra dinlenmek istediğinde bile aklına vaktinin geçtiğini getirerek "kendine nasıl zaman tanyabilirsin" diye kızdığını anlatıyor.

Bilge insan Fuat Sezgin Hoca'nın insanlar için en üzüldüğü nokta ise; insanların zamanın çok kısa olduğunu unutmaları ve Allah'ın kendilerine bir lütf olarak verdiği bu zamanın faydalı olarak doldurma veczesinin şuurunda olmamalarıdır.

MARTI JONATHAN LIVINGSTON

RICHARD BACH

Martı Jonathan Livingston, Richard Bach tarafından kaleme alınan bir martının hemcinslerinden farklı anlamlandırıldığı hikâyesini masal tadında anlatmaktadır. Richard Bach, Martı Jonathan Livingston gözüyle insanlara güzel bir eleştiride bulunur. Her insan Martı Jonathan gibi zorunda olduklarını değil, hayalini kurduğu şeyleri yapmak ister ama çoğu kez toplum baskısı, başarısızlık korkusu, hayatın akışı ile istediğini yapamaz ve sadece rutinleşen hayat içinde yaşayıp gider.

Jonathan hemcinslerinden farklıdır. Diğer martıların amacı yemek bulmak için uçmak iken Jonathan'ın amacı uçmak ve yeni şeyler öğrenmektir. Çünkü onun için uçmak çok büyük bir tutkudur. Jonathan için yeni şeyler öğrenmenin ve uçmanın bedeli yalnız kalmak olsa da bu bedeli öder ve hayalleri için tutku ile uçar..

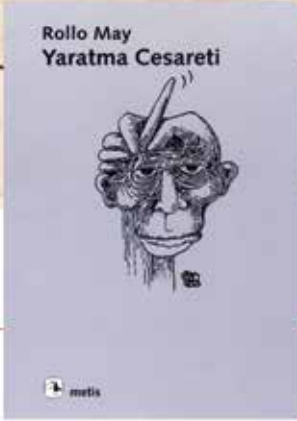
Martı Jonathan Bir gün yalnız olmadığını, onun gibi sürüsünden ayrılıp arkasından gelen yaşamdaki tek derdin balık yemek olmadığını anlatan martıların olduğunu görür. Bildiklerini onlara anlatır ve öğretir.

"Eğer ne yaptığını iyi biliyorsan her zaman başarısın. Başarmak için ne yaptığını bilmek gerekir."

YARATMA CESARETİ

ROLLO MAY

“Yaratma Cesareti, Amerikan psikolojisi ve varoluşçu psikoterapinin önde gelen ismi Rollo May’in en temel yapıtlarından biri. May, psikoloji, psikoterapi, felsefe ve sanatla yakın ilişkisinden ötürü, yaratıcılık konusunu ilginç bir perspektiften inceliyor.”

Rollo May, en önemli edim olarak “Yaratıcı Cesaret”i görür. Günümüzde, teknoloji ve mühendislik, siyaset, iş dünyası, eğitim gibi her uğraşın köklü değişimin ortasında olduğunu söyler ve bu değişimi sağlayacak cesur kişilere ihtiyacı dile getirerek ve yaratıcı cesarete sahip olanlardan örnekler sunar.

Dünyada ki varlığımızı yeni şeyler ortaya koyarak ifade ederiz. Yeni şeyler ortaya koyma isteği ve çabası insan yapısının zorunlu bir devamıdır. Cesaret gösteremezsek gerçeğin peşine düşemeyiz önceki edindiğimiz bilgiler ile yetiniriz. İnsanlık tarihinden bu yana ortaya yeni şeyler koymak isteyen kişiler baskı altında alınmak istenmişlerdir ama bu kişiler cesaretleri ile bu baskılara başkaldırmış ve gerçeğin peşini bırakmamışlardır. İnsan sahip olduğu cesaretin farkında olmalı ve içindeki yeni şeyler meydana getirme(yaratma) isteği ile birleşen ilhamı kullanarak hayatına yeni anlamlar katmalı.

HER ŞEY SENİNLE BAŞLAR

MÜMİN SEKMAN

“Çaresizlik öğrenilmiştir. Başarılı olmak da öğrenilebilir. Sende sandığından fazlası var!

Gelebileceğin en iyi yerde değilsin. Yeni bir hayat için gereken, yeni bir akıldır.

Doğru şeyi yapmak için yanlış zaman yoktur.

Rüzgârı suçlamayı bırak, yelkenleri kullanmayı öğren! Seyirci koltuğundan sıkıldıysan, sahneye çık. Zirvede her zaman bir kişiye daha yer var. Her şey seninle başlar!

Başkaları yapabiliyorsa, sen de yaparsın. Hayatta ya tozu dumana katarsın,

Ya da tozu dumana yutarsın.

Seçim senin!”

Mümin Sekman’ın kaleme aldığı “Her Şey Seninle Başlar” kitabı bir kişisel gelişim kitabı olarak başarısızlığı nasıl öğrendiğimize, cesaretimizi kıran bilgiyi nasıl unutacağımıza ve umutlu, mutlu, başarılı bir hayat yaşamayı nasıl öğreneceğimiz sorularına cevap arıyor. Kişisel bir enerji yüklemesi olan kitabı okuduğunuz da aslında başarmak için tek engelin kendiniz olduğunu anlıyorsunuz. Hayalleri için çalışanlar vazgeçemedikleri için kazanırken kaybedenler vazgeçtikleri ya da hiç başlamadıkları için başarısız oldular.

Her şeyin sizinle başlayacağını bilip kişisel kurtuluş savaşınızı başlatmanızı öneriyor Mümin Sekman. Nefes aldığın sürece bir umut var demektir. “Dün yapılamayan bugün yapılabilir hâle gelebilir. Bugün mümkün olan yarın olmayabilir. Her gün yeniden ihtimallere “yoklama çekmek” gerekir.”

AZİMDEN SONRA TEVEKKÜL

Bir kere de azmettin mi, artık Allah'a dayan...

— Allâh'a dayanmak mı? Asırlarca dayandık!
Düştükse bu hüsrâna, onun nârına yandık!
Yetmez mi çocukluktaki efsâneye hürmet?
Hâlâ mı reşîd olmadı, hâlâ mı bu ümmet?
Dersen ki: Ufuklarda bir aydınlık uyanısın;
Mâziye ateş vermeli, baştan başa yansın!
Şaşkınlık olur köhne telâkkileri ihyâ;
Şeydâ-yı terâkkî, koşuyor, baksana dünyâ.
Elverdi masal dinlediğim bunca zamandır;
Ben kanmıyorum, git de sen aptalları kandır!

— Allâh'a değil, taptığın evhâma dayandın;
Yandınsa eğer, hakk-ı sarîhindi ki yandın.
Meflûc ederek azmini bir felc-i irâdî,
Yattın, kötürümler gibi, yattın mütemâdî!
Mâdem ki didinmez, edemez, uğraşamazsın;
İksir-i bekâ içsen, emîn ol, yaşamazsın.
Mevcûd ise bir hakk-ı hayât ortada, şâyed,
Mutlak değil elbette, vazîfeyle mukayyed.
Takyîd-i lâhî ki: Bilâ-kayd ona münkâd,
Kalbinde cihanlar darabân eyleyen eb'âd.
Lâ-kayd olamazdın, biraz insâfın olaydı,
Duydukça bütün sîne-i hilkatten o kaydı.

Allâh'a dayandım! diye sen çıkma yataktan...
Ma'nâ-yı tevekkül bu mudur? Hey gidi nâdan!
Ecdâdını, zannetme, asırlarca uyurdu;
Nerden bulacaktın o zaman eldeki yurdu?
Üç kit'ada, yer yer, kanayan izleri şahid:

Dinlenmedi bir gün o büyük nesl-i mücâhid.
Âlemde "tevekkül" demek olsaydı "atâlet",
Mirâs-ı diyânetle yaşar mıydı bu millet?
Çoktan kürenin meş'al-i tevhîdi sönerdi;
Kur'an duramaz, nezd-i lâhî'ye dönerdi.

Dünya koşuyor söz mü? Berâber koşacaktın;
Heyhât, bütün azmi sen arkanda bıraktın!
Mâdem ki uyandın o medîd uykularından,
Bir parçacık olsun, hadi, hiç yoksa, kımıldan.
Esendekiler "leş" diye çiğner seni sonra;
Ba'sin de kalır tâ gelecek nefha-i Sûr'a!
Çiğner ya, tabîî, ne düşünsün de bıraksın?
Bir parça kımıldan, diyorum, mahvolacaksın!
Dünyâ koşuyorken yolun üstünde yatılmaz;
Davranmayacak kimse bu meydâna atılmaz.
Müstakbeli bul, sen de koşanlarla bir ol da;

Mâziyi, fakat, yıkmaya kalkışma bu yolda.
Ahlâfa döner, korkarım, eslâfa hücûmu:
Mâzisi yıkık milletin âtisi olur mu?

Ey yolcu, uyan! Yoksa çıkarsın ki sabâha:
Bir kupkuru çöl var; ne ışık var, ne de vâhal!

İstanbul, 13 Teşrinisânî 1335
(13 Kasım 1919)

Mehmet Akif ERSOY

GAFLET

Su gaflet yükü insana bak;
Kendinden varlık cakasında.

Ve aşksız yobaz... İşi gücü,
Namazla cennet takasında.

Tam dört asırdır Müslümanlık,
Cansız etiket markasında.

Kuran kalbi kor ezbercide,
Din, üfürükçü muskasında.

Bati, Bati der çırpınırlar,
Bati tükürük hokkasında.

Makine dimdik demirden put,
İnsanoğlu ruh laçkasında.

Hürriyet nemde söyleyeyim:
Hakka esaret halkasında.

Zamanda hersek kopuk, kesik;
Biçkisi kader makasında.

Ey insan, sana son sığınak,
Son peygamberin hirkasında!

Necip Fazıl KISAKÜREK

BEYİT

Revâ mı subha dek yatub uyuman
Dün ü gün hâb ile merdân olunmaz
*

Yiyüb içüb uyumakla subha dek öküzleyin
Zann idersin ki tolar dil hânesi envâr ile

Pes ne mümkindür nigârî rây-gân bir ferd bula
Buldılar anı bulanlar varını îsar ile
*

Hidmet itmez hem umar dürlü-be-dürlü himmeti
Hâlbuki ol pâdişâh sevmez tekâsül ideni

Kuddusî

---

*Subh: Sabah *Hâb: Uyku *Merdân: Mert kişi, adam
*Envâr: Işıklar *Tolar: Dolar(fiil)

*Pes: Öyle ki *Nigâr: Sevgili, Resim *Rây-gân: Bedava,
Parasız *İsar: Üstün tutma, diğerine tercih etme

*Hidmet: Hizmet *Dürlü-be-dürlü: Türlü türlü *Tekâsül:
Üşengeçlik, tembellik

“Basit bir adamın elinden geleni yapmaya çalışması, zeki bir adamın tembelliğinden iyidir.”

G.Gracian

“Bekayı hak tanıyan, sa'yi bir vazife bilir. Çalış, çalış ki beka sa'y olursa hak edilir.”

M.Akif Ersoy

“Sıkı bir çalışmanın yerini hiçbir şey alamaz. Deha yüzde bir ilham ve yüzde doksan dokuz terdir.”

Thomas A. Edison

“Boş duracağına, bedava çalış.”

Türk Atasözü

“İnsanoğlu için en kutsal ibadet; çalışmak, doğruluk ve insan sevgisidir.”

Hacı Bektaş-ı Veli

“Bilginin efendisi olmak için çalışmanın uşağı olmak şarttır.”

Honore de Balzac

“Plansız çalışan bir kimse, ülke ülke dolaşıp hazine arayan bir insana benzer.”

Descartes

Cemil Meriç: Tam adı Hüseyin Cemil Meriç. Türkiye neyi kabetti sorusuna "Türkiye ruhunu kaybetti." cevabını veren aydın. Marksizim, sosyalizm, milliyetçilik... tüm "izmleri" zihinlere geçirilmiş deli gömleklerine benzeten ve hafızasını kaybetmiş bir topluma okumaktan başka çözüm yolu göstermeyen mütefekkir.

"Olimpos dağının çocukları, Hira dağının evlatlarını asla kabul etmeyecektir."

Düşünmekten
korkmayıp,
sürekli
araştıran

çalışkanlık emareleri

Sürekli okuyan
Babil
Kulesinde
yalnız bir
adam

4 yaşında
kitap
okumaktan
4 derece
miyop

38'inde
kör olur

kitapları

hayatının
bütününü
topladığı
eser

Cemil Meriç
Bu Ülke

kelime
bilgisinin
yetmediği
eser

Cemil Meriç
Umrandan
Uyarlığa

ex Oriente
lux

Cemil Meriç
Işık
Doğudan
Gelir

dünyanın
entelektüel
serüveni

Cemil Meriç
Mağaradakiler

bedel ödeyen

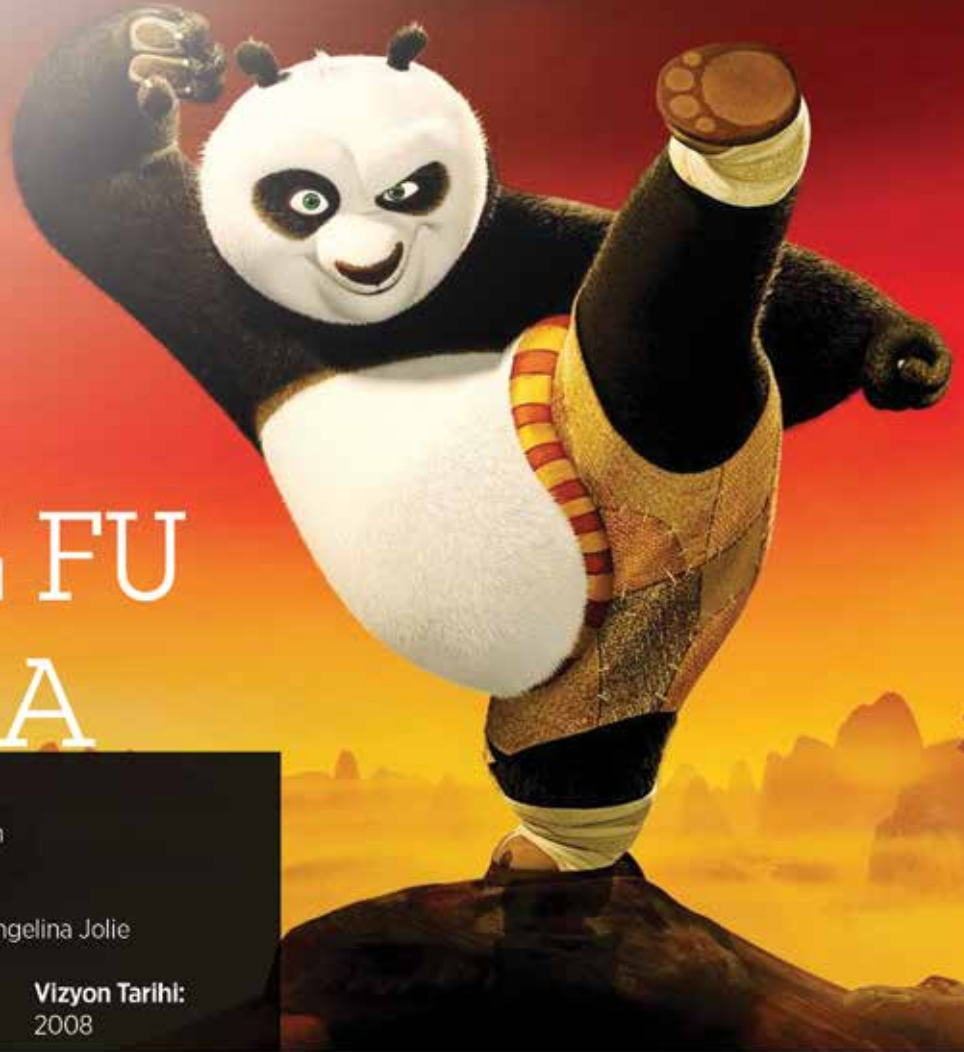
bir yazarı
tanırım
kitabıyla

Cemil Meriç
Jurnal

ağaç
yaşken
ezilir

KUNG FU PANDA

Yönetmen:

Mark Osborne, John Stevenson

Oyuncular:

Jack Black, Dustin Hoffman, Angelina Jolie

Tür:

Animasyon

Ülke:

ABD

Vizyon Tarihi:

2008

Kung Fu Panda, bir animasyon filmi olmanın ötesinde hayata dair çıkarılacak dersler içeren bir yapım.

Kibar ve tembel bir Panda cinsi olan Po "kung fu" tutkusu ile yaşamaktadır. Rüyalarında kendisini bir kung fu ustası olarak gören Po, gerçekte aile mesleği olan noodle satmakla meşguldür. Rüya ile gerçek arasında yaşamaktadır. Noodle lokantasında çalışmayı sürdürmek istemeyen Po kung fu ustası olmak için hayaller kurar. ve muhteşem 5'li den hangisinin ejderha savaşı olacağını merak eder bu anı görmek için her yolu deneyen Po beklenmedik bir şekilde bilge kaplumbağa Oogway tarafından Ejderha Savaşçısı olmak üzere seçilir. Bundan sonrası hayallerini gerçekleştirmek için çokça çalışmayı gerektirir Po hayallerinin peşinden koşar .

Karşısına çıkan zorluklarda pes etmeyerek hiç bir şeyin inancını kırmasına izin vermez her gün daha çok çalışır. Po'nun başarabileceğine inanmayan Master Shifu'ya Oogway; "Yol göstermek istediğin kişiye inanmalısın düşünceler şu gibidir çalkalanma başlayınca görmek zorlaşır. Ama eğer yatışmasını beklersiniz cevap gayet açıktır" der. Pes etmeyen ve her gün daha çok çalışan Po'ya Master Shifu inanır ve başaracağını umut eder Shifu'nun da desteğiyle Po, daha önceden varlığından bile haberdar olmadığı, gizli kalmış yeteneklerini ortaya çıkarır.

Hayallerimizin peşinden koşmak için dün tarih oldu yarın ise bir bilmece bugün ise bir hediye kıymetini bilerek daha çok çalışmak gerekir.

Kahraman olmak için kendimizden başka enstrümana ihtiyacımız yoktur. Çok çalış ve kendi kahramanın ol.

EKÜM DÜŞÜ

Vizyon tarihi: 2000

Yönetmen: Joe Johnston

Oyuncular: Jake Gyllenhaal, Chris Cooper, Laura Dern

Ülke: ABD

October Sky "Ekim Düşü" filmi, bir madenci çocuğu olan NASA'dan emekli uzay mühendisi Homer H. Hickam Jr.'ın kendi yaşam öyküsünü anlattığı "Rocket Boys" adlı kitabından beyaz perdeye aktarılan biyografik bir filmidir.

1957 yılında Batı Virginia eyaletinin Coalwood madenci kasabasında, Sovyetler Birliği'nin uzaya fırlattığı Sputnik 1' den çok etkilenen Homer Hickam'ın roket üretmek için gösterdiği çabayı ve hayallerini beyaz perdeye yansıtıyor. Madenci babaların oğullarının madenci olmaktan başka şanslarının olmadığı bu kasaba da Homer'in büyük hayalleri vardır. Oğlunun uzay ve roket tutkusunu yadırgayan ve buna karşı çıkan babasına rağmen Homer hayallerinden vazgeçmez. O, Coalwood'da insanların dünyanın üstünde ne olduğundan çok altında bulunan maden ile ilgilendiklerini düşünmektedir. Homer sahip olduğu yaşamın dışına çıkarak çok kısıtlı imkanlar dahilinde arkadaşları ile istediği roketi yapar. Bu süreçte ellerinde yeterli materyal bulunmayan dört genç karanlıkta yollarını bulmaya çalışmakta ve denemekten asla vazgeçmemektedirler. Hayallerine ulaşmak için en küçük tökezlemede vazgeçenler değil çalışmaya devam ederek vazgeçmeyenler başarılı olurlar.

Unutmayalım ki hayallerimize imza atmak için dünyadayız.

KARPUZ KABUĞUNDAN GEMİLER YAPMAK

Vizyon tarihi: 2004

Yönetmen: Ahmet Uluçay

Oyuncular: İsmail Hakkı Taslak, Gülayşe Erkoç, Hasbiye Günay

Tür: Dram

Ülke: Türkiye

Sinema tutkusundan hiç vazgeçmeyen iki arkadaşın hikayesi olan "Karpuz Kabuğundan Gemiler Yapmak" filminde Recep bir karpuzcunun yanında çırak olarak çalışırken yakın arkadaşı Mehmet de bir berberin yanında çıraklık yapmaktadır. Bu iki gencin en büyük hayali de rejisör olmaktır ancak köyün delisi olan Ömer'den başka destekçileri yoktur. Köylüler Recep ile Mehmet'in çabalarını ciddiye almazlar ve onların boş işlerle uğraştıklarını düşünürler. Gündüzleri kasabada çalışıp, geceleri köydeki evlerinin ahırında gizli şekilde film makinesi yapmaya çalışırken, bir yandan da rejisörlük yapmanın hayalini kurmaktadır. Film de köyün hafif cinli-perili sahneleri de yer alır Recep'in yaşadığı evin üst katında yatır vardır ve Recep bu yatıra her gece olanları anlatır. Nihale olan aşkı ve bir türlü gımlıdamayan filmi...

Halk arasında olmayacak şeylere umut bağlamak anlamında kullanılan "karpuz kabuğundan gemiler yapmak" deyimini iki gencin çok isteyince karpuz kabuğundan yapılan gemiye binildiğinde çabuk inilmeyeceğini ve bu çabanın mutlaka bir karşılığı olduğunu beyaz perdeye kendi öz yaşam öyküsü ile aktaran Ahmet Uluçay'ın sinema tutkusunu samimiyeti ile anlatıyor. Filminden sonra aklınızda: "saniyede 24 kare geçiriyoz ama yine de resimler gımlıdamıyo didee" ile "didee yardım ette bizim filmler gımlıdasın garı" repliği ile güzel bir gülümseme kalırken öte yandan film baştan sona masumiyetin dile dökülmüş hâli olarak dimağınıza kazınıyor.

Çalışkan öğrenciler olarak aşağıdaki sözlerden oluşan bir kompozisyon yazmaya ne dersiniz?

“Çalışanlar, kötülük düşünmeye vakit bulamazlar çalışmayanlar ise, kendilerini kötülükten kurtaramazlar.” Hz. Ali

“Çalışıp da tevekkül etmek, bir yere çekilip ibâdet yapmaktan hayırlıdır.” Abdullah Bin Menazil

“Çalışma; sıkıntıyı, kötülüğü ve yoksulluğu uzaklaştırır.” Andre Maurois

“Çalışmak, her şeyi fetheder.” Virgil

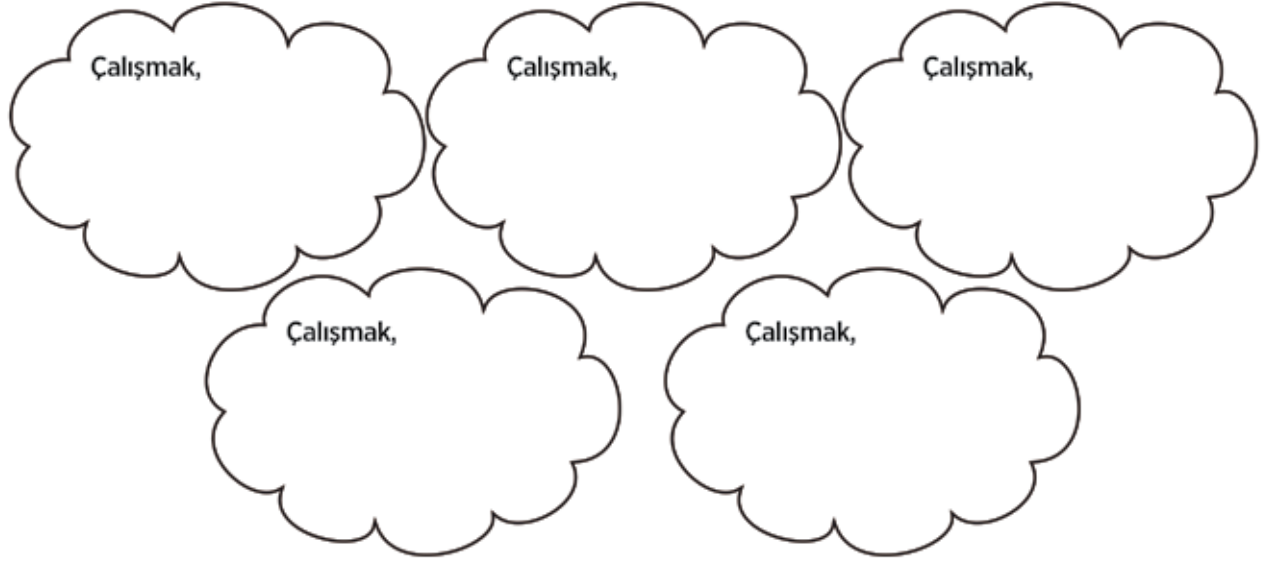
“Çalışmak bizi şu üç büyük beladan kurtarır: Can sıkıntısı, kötü alışkanlıklar ve yoksulluk.” Voltaire

“Çalışma uçup gidebilen bir alışkanlıktır; bırakması kolay, yeniden başlaması zor bir alışkanlık.” Victor Hugo

“ÇALIŞMAK SİZCE NEDİR?”

Denildiğinde aklınıza gelenleri aşağıdaki baloncuklara yazmaya ne dersiniz?

KELİME AVI

Ç	R	B	I	B	D	T	Y	M
A	A	İ	K	N	V	S	U	Ü
L	B	L	Ş	J	M	Ö	L	Ç
I	İ	G	I	G	P	B	Ğ	T
Ş	L	E	N	Ş	G	A	S	E
K	G	F	U	F	K	Ş	K	H
A	E	N	O	M	S	A	Y	İ
N	L	M	Ö	V	Ö	R	N	D
L	İ	R	L	T	Y	I	B	E
I	K	E	M	Ö	U	B	N	D
K	V	Ç	Ş	İ	Y	Ğ	Ü	M

BİLGE

ÇALIŞKANLIK

BİLGELİK

ÇALIŞKAN

SAY

Şehirli olmak aynıdır

T: 0.332 221 96 60

Hanaybaşı Mahallesi
Parlı Sokak No:36
Selçuklu/KONYA

www.konyasehirkoleji.com

KONYA ŞEHİR KOLEJİ